SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:195

av Tobias Andersson m.fl. (SD)

Stopp för svenskfientlighet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att erkänna svenskfientlighet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder för att stoppa svenskfientligheten och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram en åtgärdsplan mot svenskfientlighet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Hat, rasism, förtryck och diskriminering av olika slag motsätter sig de flesta. Det finns en välförtjänt social stigmatisering kring att se ner på andra människor utifrån faktorer likt hudfärg och bakgrund. På detta område råder inga politiska konflikter – tills svenskfientlighet kommer på tal. Politiker och debattörer som gärna motsätter sig islamofobi, antiziganism, afrofobi, antisemitism och alla andra begrepp som ska beskriva negativt laddade åsikter riktade mot en specifik grupp vill inte kännas vid svenskfientlighet.

Orsakerna varierar säkert, men inte sällan nyttjas någon överdrivet teoretiserad woke-influerad förklaring om att ”omvänd rasism” inte finns och att rasism endast går åt ett håll i någon påhittad maktbalans mellan grupper. Utan att i denna motion framföra en utförlig argumentation om varför det är fel i sak konstaterar vi att svenskfientlighet inte får samma genomslag och sympati som andra former av rasism.

Detta är extra provocerande då Sverige är det enda hemlandet för svenskar, den plats på jorden där vi ska vara som tryggast. Trots det förringas och förnekas den återkommande och uppenbara svenskfientligheten. I decennier har det funnits vittnesmål om hur invandrare sett ner på, föraktat och förtryckt svenskar. Det kan handla om allt från elever som beskriver sin skolmiljö till alla de åtskilliga domar i vilka man kan läsa om hur offer för vålds- och sexualbrott vittnat om att deras förövare under övergreppen uttryckt sig svenskfientligt.

Få saker borde väcka större avsky än att en svensk pojke eller flicka, i sitt eget land, utsätts för misshandel eller våldtäkt där de valts ut av gärningsmannen på grund av sin bakgrund. Där de under övergreppet inte bara tvingas stå ut med brottet i sig utan också får höra att de är en ”svennejävel”, ”svennehora” eller liknande. Att veta att de sannolikt sluppit utstå brottet om de, likt förövaren, haft utländsk bakgrund. Som om detta inte vore illa nog får de sedan förklarat för sig att det är rasistiskt att påtala den rasism de själva nyss utsatts för.

Enskilda sverigedemokrater, däribland undertecknade, har genom åren belyst och efterfrågat åtgärder mot svenskfientligheten. Det kan i praktiken handla om åtgärder kring hur lagstiftningen rörande hatbrott utformas, hur undervisning om rasism går till i skolan, hur myndigheter arbetar mot diskriminering, vilken statistik som förs kring begångna brott med mera. För att på riktigt motarbeta och stoppa svenskfientligheten krävs dock först att den erkänns. Utan problemförståelse kan inga lösningar mejslas fram. I nästa steg bör en åtgärdsplan mot svenskfientlighet tas fram av berörda departement och myndigheter.

Mot denna bakgrund lyfter vi frågan om svenskfientlighet i olika forum och nu även genom denna motion. Detta med förhoppning om förändring och ett Sverige där alla svenskar kan känna sig trygga i sitt eget hemland.

Tobias Andersson (SD)

Pontus Andersson Garpvall (SD)

Josef Fransson (SD)

Denice Westerberg (SD)

Leonid Yurkovskiy (SD)

Jonas Andersson (SD)